Ta dokument je elektronsko podpisan
Izdajatelj: Republika Slovenija
Številka certifikata: e5 23 e6 11 00 00 00 00 56 7f 29 a0
Potek veljavnosti: 03.06.2031
Čas podpisa: 11:35, 23.11.2026
Podpisnik: Zlata Jerman
Ref. št. dokumenta: 018 - 130 / 2026 - 16

dkom.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA
ZA REVIZIJO POSTOPKOV
ODDAJE JAVNIH NAROČIL

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00

dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-130/2026-16
Datum: 23. 11. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu mag. Zlate Jerman, kot predsednice senata, ter Sama Červeka in dr. Mateje Škabar, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila *»Dodatni avtobusni prevozi osnovnošolcev OŠ Artiče na nadomestne lokacije (Arnovo selo, Dobova, Sromlje) in nazaj za čas izgradnje stavbe OŠ Artiče, za obdobje šolskih let 2026/27 in 2027/28«*, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja NOMAGO, d.o.o., Vošnjakova ulica 3, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Kavčič, Bračun in partnerji, o.p., d.o.o., Trg republike 3, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Brežice, Cesta prvih borcev 18, Brežice (v nadaljevanju: naročnik), dne 23. 11. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi tako, da se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta *»Odločitev v postopku oddaje javnega naročila«* z dne 10. 8. 2026.

2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 16.758,80 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo dne 22. 6. 2026 objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN004983/2026-EUe16/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 428122-2026.

Naročnik je z dokumentom *»Odločitev v postopku oddaje javnega naročila«* z dne 10. 8. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila) predmetno javno naročilo oddal ponudniku Labustours d.o.o., Cesta bratov Cerjakov 2, Brežice (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Iz obrazložitve odločitve izhaja, da je naročnik prejel dve ponudbi in da se je dopustna ponudba izbranega ponudnika glede na merilo za oddajo javnega naročila uvrstila na prvo mesto.

Vlagatelj je z vlogo z dne 20. 8. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila, vrnitev postopka javnega naročanja v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb, v okviru katerega se ponudba izbranega ponudnika zavrne kot nedopustna, vračilo preveč vplačane takse in povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj uvodoma navaja, da je naročnik odmeril takso za vložitev zahtevka za revizijo v previsokem znesku, v nadaljevanju pa naročniku očita kršitve pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika. Vlagatelj navaja, da naročnik pri izbranem ponudniku ni preveril izpolnjevanja pogoja, ki se nanaša na ekonomsko in finančno sposobnost, in da izbrani ponudnik ne izpolnjuje pogoja poklicne sposobnosti, referenčnih zahtev, zahtev glede vozil in kadrovskih zahtev. Poleg tega pri naročniku, po mnenju vlagatelja, očitno obstaja dvom, da bo izbrani ponudnik sposoben pravočasno izvajati predmet javnega naročila, saj je naročnik še pred sprejemom izpodbijane odločitve vlagatelja povabil k oddaji ponudbe za izvedbo razpisanih storitev v septembru. Glede izpolnjevanja pogoja poklicne sposobnosti vlagatelj navaja, da je naročnik zahteval, da ima ponudnik veljavno dovoljenje (licenco) za opravljanje dejavnosti, ki je predmet javnega naročila – to zahtevo so morali ponudniki izpolnjevati ob poteku roka za oddajo ponudb. Izbrani ponudnik je v ponudbo predložil licenco št. 000989, ki se glasi na subjekt Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., po pozivu naročnika pa je dopolnil ponudbo z licenco št. 001112, ki se glasi na izbranega ponudnika. Slednja licenca je bila izdana dne 5. 8. 2026 in je veljavna od tega dne dalje, kar pomeni, da je izbrani ponudnik licenco, izdano na svojo družbo, pridobil šele po poteku roka za predložitev ponudb. Navedenega ne spreminja okoliščina, da naj bi bil izbrani ponudnik pravni oz. statusni naslednik samostojnega podjetnika, na katerega se je glasila prvotno predložena licenca, saj prenos podjetja samostojnega podjetnika na kapitalsko družbo sam po sebi še ne dokazuje, da je bila prenesena tudi pravica opravljanja licencirane dejavnosti. Izbrani ponudnik z naknadno predloženo licenco ni dokazoval že obstoječega dejstva; sprejem naknadno predložene licence bi pomenil, da je izbrani ponudnik pogoj za sodelovanje izpolnil šele po poteku roka za oddajo ponudb. Ker izbrani ponudnik ob poteku roka za oddajo ponudb ni imel veljavne licence, ni izpolnjeval pogoja poklicne sposobnost, naročnik pa bi moral njegovo ponudbo oceniti za nedopustno. Naročnik je s tem, ko je pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika upošteval licenco, pridobljeno po poteku roka za predložitev ponudb, kršil peti odstavek 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3).

Izbrani ponudnik, ki ga v tem postopku pravnega varstva zastopa Odvetniška družba Potočnik in partnerke, o.p., d.o.o., Slovenska cesta 54, Ljubljana, v vlogi z dne 28. 8. 2026 predlaga zavrnitev zahtevka za revizijo in zahteva povrnitev stroškov pravnega varstva. Izbrani ponudnik zavrača očitke vlagatelja in v zvezi z očitki o neizpolnjevanju pogoja poklicne sposobnosti navaja, da vlagatelj nepravilno enači datum izdaje nove licenčne listine z datumom prenehanja oz. nastanka pravice do opravljanja dejavnosti. Izbrani ponudnik je nastal na podlagi statusnega preoblikovanja samostojnega podjetnika Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p. s prenosom podjetja na novo kapitalsko družbo; šlo je za prenos organizirane gospodarske celote na kapitalsko družbo in za nadaljevanje iste prevozne dejavnosti z istim materialnim, organizacijskim in personalnim substratom. Pravna posledica statusnega preoblikovanja je pravno nasledstvo. Zato ni odločilna že okoliščina, da je nova licenčna listina št. 001112 izdana z datumom 5. 8. 2026, ampak je odločilen pravni status listine št. 000989 v obdobju statusnega preoblikovanja in na kateri pravni podlagi je bila nato izdana licenca št. 001112. Skladno z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06 s sprem.; v nadaljevanju: ZPCP-2), ki v 30. členu ureja spremembo podatkov, povezanih z že izdano licenco, lahko zaradi spremembe relevantnih podatkov pride do

izdaje nove licenčne listine, ne da bi to pomenilo tudi, da pred tem ni obstajala veljavna licenca. V konkretnem primeru je Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (v nadaljevanju: OZS) izdala licenco št. 001112 zaradi statusnega preoblikovanja oz. zaradi spremembe podatkov prevoznika in kot zamenjavo/nadaljevanje predhodno veljavne licence št. 000989, ki je do izročitve oz. zamenjave ostala veljavna. Nova licenca ni posledica tega, da bi izbrani ponudnik šele po dne 20. 7. 2026 prvič izpolnil pogoje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza, temveč posledica administrativne uskladitve licenčne dokumentacije z že izvedenim statusnim preoblikovanjem gospodarskega subjekta. Izbrani ponudnik je v ponudbo predložil licenco št. 000989, ki je izkazovala, da je podjetje, katerega univerzalni pravni naslednik je izbrani ponudnik, dejavnost cestnega prevoza potnikov zakonito opravljal že pred statusnim preoblikovanjem, po uskladitvi podatkov pri izdajatelju licenc pa je predložil še licenco št. 001112, ki se glasi na sedaj veljavno pravnoorganizacijsko obliko istega podjetja. Ne gre zato za situacijo, ko bi izbrani ponudnik šele po poteku roka za oddajo ponudb pridobil sposobnost, ki je ob poteku roka za oddajo ponudbe ne bi imel. Naročnik je pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika pravilno skupaj upošteval prvotno predloženo licenco št. 000989, okoliščine statusnega preoblikovanja in naknadno predloženo licenco št. 001112. Iz predložene dokumentacije je mogoče ugotoviti kontinuirano opravljanje licencirane dejavnosti in pojasniti formalno spremembo licenčne dokumentacije, zato, v nasprotju z mnenjem vlagatelja, zgolj okoliščina, da je bila nova licenčna listina izdana po poteku roka za oddajo ponudb, sama po sebi ne dokazuje, da izbrani ponudnik na dan poteka roka za predložitev ponudb ni izpolnjeval pogoja poklicne sposobnosti.

Naročnik je s sklepom z dne 3. 9. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Naročnik zavrača očitke vlagatelja in v zvezi z očitki o neizpolnjevanju pogoja poklicne sposobnosti navaja, da je treba upoštevati statusno preoblikovanje subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., na katerega je bila izdana licenca št. 000989. Nova licenca št. 001112 ni posledica tega, da je izbrani ponudnik šele po 20. 7. 2026 prvič izpolnil materialne pogoje za opravljanje dejavnosti prevozov, temveč posledica administrative uskladitve obstoječe licenčne dokumentacije z že izvedenim statusnim preoblikovanjem gospodarskega subjekta. Izbrani ponudnik pogoja poklicne sposobnosti ni izpolnil po poteku roka za oddajo ponudb, saj gre upoštevati tudi licenco št. 000989, ki se je glasila na pravnega prednika izbranega ponudnika, iz česar izhaja, da gre za kontinuirano opravljanje licencirane dejavnosti, s čimer je izpolnjen pogoj iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 7.9. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj v vlogi z dne 8. 9. 2026, s katero se je opredelil do navedb naročnika, vztraja pri revizijskih navedbah in dodaja, da statusno preoblikovanje ne pomeni že tudi, da je licenca za opravljanje regulirane dejavnosti prevozov prešla na izbranega ponudnika. Vprašanje prenosa licence ni mogoče presojati le upoštevaje določbe Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 s spre.; v nadaljevanju: – ZGD-1), ampak tudi upoštevaje določbe ZPCP-2, ki določa, da licence in izvodi licenc za posamezna vozila niso prenosljivi na drugega prevoznika. Zato licenca št. 000989, izdana subjektu Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., zaradi statusnega preoblikovanja ni mogla preiti na izbranega ponudnika, posledično pa izbrani ponudnik poklicne sposobnosti ni mogel izkazovati z licenco, izdano drugemu imetniku. V konkretnem primeru ni šlo za administrativno uskladitev podatkov, ampak za izdajo licence drugemu subjektu. Izbrani ponudnik je pravico opravljanja dejavnosti pridobil z vročitvijo licence št. 001112, ki je bila izdana šele dne 5. 8. 2026, kar pomeni, da je izbrani ponudnik zahtevano poklicno sposobnost pridobil šele po poteku roka za oddajo ponudb.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 21. 9. 2026 opredelil do izjasnitve izbranega ponudnika (slednjo je vlagatelju v vednost in morebitno opredelitev posredovala Državna revizijska komisija). Vlagatelj vztraja pri podanih navedbah.

Državna revizijska komisija je dne 23. 9. 2026 zaprosila OZS za pojasnila glede veljavnosti licence št. 001112 in licence št. 000989 ter glede veljavnosti licenc v primeru statusnega preoblikovanja. Prejeto pojasnilo OZS z dne 15. 10. 2026, skupaj z zaprosilom Državne revizijske komisije, je Državna revizijska komisija posredovala v opredelitev vlagatelju, naročniku in izbranemu ponudniku.

Izbrani ponudnik v vlogi z dne 29. 10. 2026 navaja, da iz pojasnila OZS izhaja, da licenca št. 00989 ni prenehala veljati z izbrisom samostojnega podjetnika, ampak z izročitvijo oz. izdajo nove licence št. 001112 izbranemu ponudniku, kar pomeni, da je bila na dan poteka roka za predložitev ponudb licenca št. 00989 še veljavna, izbrani ponudnik pa je bil kot univerzalni pravni naslednik v obdobju do njene zamenjave z novo licenco vključen v neprekinjen licenčni režim opravljanja dejavnosti cestnega prevoza potnikov. Nova licenca je bila izdana kot posledica statusne spremembe in je nadomestila prehodno licenco, izbrani ponudnik pa je od izbrisa samostojnega podjetnika oz. od vpisa njegovega pravnega naslednika do izdaje nove licenčne listine lahko veljavno nadaljeval opravljanje licencirane dejavnosti na podlagi še vedno veljavne licence št. 000989.

Vlagatelj v vlogi z dne 30. 10. 2026 navaja, da iz pojasnila OZS ne izhaja, da bi izbrani ponudnik ob poteku roka za predložitev ponudb izpolnjeval pogoj poklicne sposobnosti. Iz pojasnila je razvidno, da je izbrani ponudnik po poteku roka za predložitev ponudb vložil vlogo za izdajo nove licence in da nova licenca ni bila izdana v posledici spremembe podatkov v smislu 30. člena ZPCP-2 in torej ni pomenila administrativne uskladitve, pač pa je pomenila izdajo nove licence drugemu subjektu z lastno pravno subjektiviteto. Vlagatelj opozarja, da OZS ni odgovoril na vsa zastavljena vprašanja in predlaga pridobitev mnenja Gospodarske zbornice Slovenije ter pridobitev podatkov iz uradnih evidenc izdanih licenc za celotno sporno obdobje, iz katerega bo razvidno, katera licenca je veljala v posameznem časovnem obdobju.

Naročnik se do posredovanega pojasnila OZS ni opredelil.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, v ponudbo izbranega ponudnika, naročnikov poziv k predložitvi dokazil o izpolnjevanju pogojev v fazi preverjanja ponudbe z dne 5. 8. 2026, naslovljen na izbranega ponudnika, odgovor izbranega ponudnika z dne 6. 8. 2026, vključno s prilogami, izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in v pojasnilo OZS z dne 15. 10. 2026, ki ga je pridobila Državna revizijska komisija v postopku pravnega varstva. Ostale dokazne predloge vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila kot nepotrebne, iz razlogov navedenih v nadaljevanju.

Po pregledu navedene dokumentacije ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Uvodoma Državna revizijska komisija v zvezi z navedbami vlagatelja glede višine takse pojasnjuje, da v konkretnem primeru (ko vlagatelj izpodbija odločitev, s katero je naročnik oddal javno naročilo) znaša taksa za predrevizijski in revizijski postopek dva odstotka od cene najugodnejše dopustne ponudbe (z davkom na dodano vrednost) za javno naročilo (glej drugo poved drugega odstavka 71. člena ZPVPJN). Naročnik oddaja predmetno javno naročilo za obdobje dveh šolskih let, ponudbena cena izbranega ponudnika za prvo obdobje (tj. od 1. 9. 2026

do 30. 6. 2027) znaša 350.400,00 EUR z DDV, za celotno pogodbeno obdobje pa 700.800,00 EUR z DDV. Upoštevaje navedeno gre ugotoviti, da je naročnik v pravnem pouku izpodbijane odločitve pravilno odmeril višino takse, saj je navedel, da ta znaša 14.016,00 EUR (kar je dva odstotka od ponudbene cene izbranega ponudnika za celotno pogodbeno obdobje, tj. 700.800,00 EUR z DDV), in da vlagatelj, ki je plačal takso v skladu s pravnim poukom naročnika, ni preplačal takse. Navedenega ne spreminja dejstvo, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila predvidel, da je za prvo obdobje (tj. od 1. 9. 2026 do 30. 6. 2027) ponudbena cena fiksna, za naslednjo pogodbeno obdobje (tj. od 1. 9. 2027 do 30. 6. 2028) pa se lahko valorizira. Ponudbena cena za celotno obdobje je enaka pogodbeni ceni, možnost valorizacije pogodbene cene v drugem obdobju oz. možnost spremembe pogodbene cene tekom izvajanja pogodbe pa ne pomeni, da ponudbena cena za drugo obdobje ni določena oz. ni določljiva, kot to zatrjuje vlagatelj. Ponudbena cena izbranega ponudnika za posamezno in za celotno obdobje je znana in določena (in znaša 350.400,00 EUR z DDV na posamezno obdobje ter 700.800,00 EUR z DDV za celotno obdobje); vprašanje, ali bo izbrani ponudnik po ponudbeni ceni tudi dejansko izvedel predmet naročila, pa ne more biti relevantno pri odmeri višine takse, saj se ta odmeri glede na ponudbeno ceno in ne na dejansko pogodbeno ceno oz. glede na ceno, po kateri bo izbrani ponudnik dejansko izvedel predmetno naročilo (za drugo obdobje).

Med strankama je sporno, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3, ko je ponudbo izbranega ponudnika, ki se je glede na merilo za oddajo javnega naročila uvrstila na prvo mesto, ocenil za dopustno in posledično javno naročilo oddal izbranemu ponudniku.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita več kršitev pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika in zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika ne izpolnjuje več zahtev, določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa je ni mogoče označiti za dopustno ponudbo. Državna revizijska komisija je najprej presojala revizijske navedbe, ki se nanašajo na izkazovanje zahtevane poklicne sposobnosti.

V obravnavanem primeru je naročnik, kar med strankama ni sporno, v točki B.III.2.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil pogoje za sodelovanje, ki se nanašajo na ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti. Naročnik je v točki B.III.2.2 b) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (skladno s točko a) prvega odstavka 76. člena ZJN-3 v povezavi s četrtim odstavkom 76. člena ZJN-3) določil:

»Ponudnik ima veljavno dovoljenje (licenco) pristojnega organa za opravljanje dejavnosti, ki je predmet javnega naročila – izvajanje prevozov potnikov v cestnem prometu, ki ga je izdala pristojna ustanova v skladu z določili Zakona o prevozih v cestnem prometu«.

V isti točki dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je naročnik določil še, da ponudniki kot dokazilo o izpolnjevanju navedenega pogoja za sodelovanje v ponudbo predložijo izpolnjen vnaprej pripravljen obrazec *»Izjava ponudnika o izpolnjevanju pogojev, ki niso vključeni v ESPD«*, v katerega so vpisali številko licence in s katerim so izjavili, da imajo veljavno dovoljenje (licenco) za izvajanje potnikov v cestnem prometu. Kot dokazilo v fazi preverjanja ponudb je naročnik predvidel veljavno licenco.

Iz izpostavljenega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja naročnikova zahteva, da ponudniki razpolagajo z veljavno licenco za izvajanje prevozov potnikov v cestnem prometu, kot jo ureja ZPCP-2. V skladu z 20. točko prvega odstavka 3. člena ZPCP-2 je licenca dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga.

Pogoje za sodelovanje mora ponudnik praviloma (razen če ni v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila glede na naravo pogoja izrecno določeno drugače) izpolnjevati v trenutku poteka roka za prejem ponudb (prim. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-010/2011, 018-179/2013, 018-193/2013, 018-345/2013, 018-168/2017, 018-157/2021). Tudi iz obstoječe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da so morali ponudniki sporni pogoj za sodelovanje izpolnjevati v trenutku poteka roka za prejem ponudb. Naročnik je namreč določil, da morajo dokumenti oz. dokazila izkazovati pravno relevantno stanje ponudnika na dan, določen za predložitev ponudb, razen če je naročnik določil najvišjo starost dokumentov (glej točko B.IV.2.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila). Ker naročnik ni določil posebnih zahtev glede starosti licence, in tudi ni določil, da je dopustno licenco pridobiti šele v fazi izvedbe javnega naročila, je morala licenca izkazovati pravno relevantno stanje na dan, določen za predložitev ponudb. To pomeni, kar med strankama tudi ni sporno, da je naročnik v točki B.III.2.2 b) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da ponudniki ob poteku roka za oddajo ponudb, tj. dne 20. 7. 2026 (glej točko B.6 obvestila o javnem naročilu), razpolagajo z veljavno licenco za prevoz potnikov v cestnem prometu.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v zvezi z izkazovanjem spornega pogoja za sodelovanje v ponudbo predložil obrazec *»Izjava ponudnika o izpolnjevanju pogojev, ki niso vključeni v ESPD«*, s katerim je izjavil, da ima veljavno dovoljenje (licenco) št. 000989 za izvajanje prevozov potnikov v cestnem prometu, ki jo je izdala OZS. Izbrani ponudnik je v ponudbo predložil tudi licenco (Skupnosti) št. 000989, z veljavnostjo od dne 1. 3. 2023 do dne 1. 3. 2028, ki se, kar je med strankama nesporno, temu pa pritrjuje tudi izbrani ponudnik, glasi na subjekt Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., in daje pravico subjektu Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p. do izvajanja mednarodnega cestnega prevoza potnikov za najem ali plačilu na ozemlju Skupnosti.

Iz spisovne dokumentacije je razvidno, kar med strankama ni sporno, da je izbrani ponudnik (na podlagi naročnikovega poziva z dne 5. 8. 2026 na predložitev pojasnil in dokazil, iz katerih bo razvidno, da licenca, izdana subjektu Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., velja tudi zanj oz. da na drug ustrezen način izkazuje izpolnjevanje pogoja iz točke B.III.2.2 b) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) predložil licenco (Skupnosti) št. 001112, ki se glasi na izbranega ponudnika in daje pravico subjektu Labustour, d.o.o., torej izbranemu ponudniku, do izvajanja mednarodnega cestnega prevoza potnikov za najem ali plačilu na ozemlju Skupnosti. Licenca št. 001112 je bila izdana dne 5. 8. 2026 in velja od 5. 8. 2026 do 5. 8. 2031.

Državna revizijska komisija nadalje ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbo predložil Sklep o vpisu ustanovitve subjekta z dne 2. 7. 2026, ki ga je izdalo Okrožno sodišče v Krškem in iz katerega izhaja, da je bila družba Labustours, d.o.o. (tj. izbrani ponudnik) dne 2. 7. 2026 ustanovljena zaradi izvedbe prenosa podjetja podjetnika, ki je bil v poslovnem registru vpisan kot Turistični prevozi »Labus«- Lapuh Jože, s.p., na novo kapitalsko družbo. Upoštevaje navedeno in upoštevaje da se lahko podjetnik, skladno z določbami ZGD-1 statusno preoblikuje v kapitalsko družbo, kamor sodi tudi d.o.o. (drugi odstavek 579. člena ZGD-1), in sicer (med drugim) s prenosom podjetnikovega podjetja na novo kapitalsko družbo, ki se ustanovi zaradi prenosa podjetnikovega podjetja (prvi odstavek 667. člena ZGD-1), gre ugotoviti, kot to zatrjuje tudi izbrani ponudnik, da je bil izbrani ponudnik ustanovljen na podlagi statusnega preoblikovanja samostojnega podjetnika Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p.

Med strankama pa je sporno, ali je naročnik na podlagi licence št. 000989 in licence št. 001112, upoštevaje okoliščine ustanovitve izbranega ponudnika oz. upoštevaje statusno preoblikovanje podjetnika Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., upravičeno zaključil, da je izbrani ponudnik izkazal izpolnjevanje spornega pogoja za sodelovanja na dan poteka roka za oddajo ponudb oz. natančneje, ali je naročnik upravičeno zaključil, da je izbrani ponudnik na dan poteka roka za predložitev ponudb razpolagal z veljavno licenco za prevoz potnikov. Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik, kljub univerzalnemu pravnemu nasledstvu, na dan poteka roka za oddajo ponudb ni razpolagal z veljavno licenco – licenca št. 000989 ni bila izdana izbranemu ponudniku, ampak drugemu subjektu, zato se izbrani ponudnik nanjo ne more sklicevati, licenca št. 001112 pa je bila izbranemu ponudniku izdana šele po poteku roka za oddajo ponudb. Naročnik in izbrani ponudnik na drugi strani navedenemu nasprotujeta in smiselno zatrjujeta, da je izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb kot univerzalni pravni naslednik subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., razpolagal z licenco št. 000989, licenca št. 001112 pa ne predstavlja nove licence, ampak administrativno uskladitev licenčne dokumentacije zaradi pravnega nasledstva.

V zvezi z med strankama spornim vprašanjem Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da v primeru statusnega preoblikovanja podjetnika v kapitalsko družbo s prenosom preidejo na družbo podjetje podjetnika ter pravice in obveznosti podjetnika v zvezi s podjetjem. Družba kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja v zvezi s prenesenim podjetjem podjetnika (drugi odstavek 667. člena ZGD-1). V primeru statusnega preoblikovanja podjetnika v kapitalsko družbo gre za materialno statusno preoblikovanje, za katerega je značilno, da celotno podjetniško organizirano premoženje (oz. podjetje) kot skupek različnih premoženjskih pravic, posameznega podjetnika preide na drugo družbo z enovitim korporacijskopravnim razpolagalnim poslom. Bistvena pravna posledica takega prehoda je, da prevzemni pravni subjekt celotno vstopi v pravni položaj prenosnega subjekta in da je njegov pravni naslednik glede celote pravic, obveznosti in pravnih razmerij, v zvezi s prenesenim podjetniško organiziranim premoženjem oz. s prenesenim podjetjem.

Čeprav bi navedeno kazalo na to, da vse pravice, obveznosti in pravna razmerja v zvezi s prenesenim podjetjem brez izjeme preidejo na novo kapitalsko družbo, pa je treba vsak konkretni primer posebej obravnavati in vsakič ugotavljati, ali je zaradi univerzalnega pravnega nasledstva prišlo do prenosa posamezne pravice. Na nekaterih področjih (npr. upravnopravnih) pri statusnem preoblikovanju ne pride do prenosa vseh pravic in obveznost. Pri presoji vprašanja, ali je zaradi univerzalnega pravnega nasledstva prišlo do prenosa posamezne pravice, je treba upoštevati tudi določbe področne zakonodaje, v konkretnem primeru določbe ZPCP-2. Da je treba vsak primer posebej obravnavati in vsakič ugotavljati, ali je prišlo zaradi univerzalnega pravnega nasledstva do prenosa posamezne pravice in da pri statusnem preoblikovanju ne pride do samodejnega prenosa vseh pravic in obveznosti, temveč je treba upoštevati tudi določbe

področne zakonodaje, izhaja tudi iz sodba Višjega sodišča v Ljubljani I Cpg 903/2013 in sodbe Upravnega sodišča RS I U 1675/2020-9, na katero se sklicuje tudi vlagatelj.

ZPCP-2 določa, da se pravica do opravljanja dejavnosti cestnega prevoza potnikov in blaga v notranjem cestnem prometu pridobi z licenco (prvi odstavek 19. člen ZPCP-2), pravica do opravljanja dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v mednarodnem cestnem prometu pa se pridobi z licenco Skupnosti, ki velja tudi za izvajanje prevozov v notranjem cestnem prometu (prvi in drugi odstavek 32a. člena ZPCP-2). Iz 27. člena ZPCP-2 izhaja, da lahko licenco pridobi pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, če izpolnjuje pogoje za pridobitev licence, določene v 20. členu ZPCP-2 (npr. dober ugled, ustrezen finančni položaj, strokovna usposobljenost). Prevoznik lahko začne izvajati tiste vrste prevozov potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu, ki so navedeni v licenci, z dnem vročitve licence (29. člen ZPCP-2). Licence in izvodi licenc za posamezna vozila niso prenosljivi na drugega prevoznika (četrti odstavek 28. člen ZPCP-2). Tudi Uredba (ES) 1073/2009[1] v tretjem odstavku 4. člena določa, da se licenca Skupnosti izda na ime prevoznika in ni prenosljiva.

Iz predstavljene pravne podlage izhaja, da se licenca izda določeni osebi (določenemu samostojnemu podjetniku posamezniku ali določeni pravni osebi), ki je zanjo zaprosila (ter za izdajo katere morajo biti izpolnjeni z zakonom določeni pogoji), in se na drugo osebo (samostojnega podjetnika posameznika ali pravno osebo) ne more prenesti. ZPCP-2 torej izrecno prepoveduje prenos licence na drugo osebo oz. prepoveduje prenos pravice do opravljanja dejavnosti cestnega prevoza potnikov in blaga. Ker področje pridobitve licence ureja ZPCP-2 in ne ZGD-1, gre ugotoviti, da je ZPCP-2 v razmerju do ZGD-1 (oziroma njegovih določb, ki se nanašajo na univerzalno pravno nasledstvo podjetnika) lex specialis. Pri presoji, ali je zaradi univerzalnega pravnega nasledstva prišlo do prenosa posamezne pravice oz. do prenosa licence, tako ni mogoče upoštevati zgolj določb ZGD-1, pač pa tudi določbe ZPCP-2, ki pa izrecno prepoveduje prenos licence na drugo osebo.

Upoštevaje navedeno Državna revizijska komisija ne more slediti smiselnim navedbam izbranega ponudnika in naročnika, da se je licenca št. 000989 v okviru statusnega preoblikovanja subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., prenesla na izbranega ponudnika. Upoštevaje, da ZPCP-2 izrecno prepoveduje prenos licence na drugo osebo, licenca (Skupnosti) št. 000989, ki je bila izdana subjektu Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p. in ki temu subjektu daje pravica do opravljanja cestnih prevozov, ne glede na generalno določbo drugega odstavka 667. člena ZGD-1, v okviru statusnega preoblikovanja podjetnika subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., v kapitalsko družbo, ni mogla biti predmet prenosa. To pa tudi pomeni, da izbrani ponudnik kot univerzalni pravni naslednik subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., ni pridobil licence (Skupnosti) št. 000989 oz. ni pridobil pravice, ki izhaja iz licence št. 000989 – torej pravice do opravljanja dejavnosti cestnega prevoza potnikov in blaga. Ker licence, izdane določenemu subjektu, ni mogoče prenesti na drug subjekt, in ker licenca (Skupnosti) št. 000989 ni bila izdana izbranemu ponudniku, gre pritrditi navedbam vlagatelja, da (tudi ob upoštevanju posledic statusnega preoblikovanja) na podlagi licence (Skupnosti) št. 000989, ki je bila izdana subjektu Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., ni mogoče zaključiti, da je izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb razpolagal z veljavno licenco za izvajanje prevozov potnikov in da je izpolnjeval pogoj za sodelovanje, določen v točki B.III.2.2 b) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

[1] Uredba (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 ((UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009)

Državna revizijska komisija pritrjuje vlagatelju, da tudi na podlagi naknadno predložene licence (Skupnosti) št. 001112 ni mogoče zaključiti, da je izbrani ponudnik ob poteku roka za oddajo ponudb razpolagal z veljavno licenco za prevoz potnikov. Vlagatelj namreč pravilno opozarja, da je bila licenca (Skupnosti) št. 001112 izdana po poteku roka za oddajo ponudb, in sicer dne 5. 8. 2026, in da velja od 5. 8. 2026 dalje, kar pomeni, da izbrani ponudnik s to licenco na dan poteka roka za oddajo ponudb, tj. dne 20. 7. 2026, ni razpolagal. Izbrani ponudnik z licenco št. 001112, pridobljeno po poteku roka za oddajo ponudb in ki izkazuje stanje po poteku roka za oddajo ponudb (in ne na dan poteka roka za oddajo ponudb), ne more izkazati, da je na dan poteka roka za oddajo ponudb razpolagal z veljavno licenco za prevoz potnikov v cestnem prometu, kot je to zahteval naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Sprejem licence št. 001112 kot ustrezne bi pomenilo, da je izbranemu ponudniku omogočena predložitev ponudbe pod drugačnim pogojem za sodelovanje, kot ga je določala dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila in kot je veljal za druge ponudnike, kar bi predstavljalo kršitev načela enakopravne obravnave (7. člen ZJN-3) in drugega odstavka 67. člena ZJN-3.

Vlagatelj sicer pravilno navaja, da zgolj dejstvo, da je bila licenca (Skupnosti) št. 001112 izdana šele dne 5. 8. 2026, še ne pomeni, da pred tem datumom ni obstajala veljavna licenca, saj je na podlagi datuma o izdaji licence mogoče sklepati le o datumu izdaje te konkretne licence, ne pa tudi o (ne)obstoju predhodnih licenc. Vendar pa izbrani ponudnik v postopku pravnega varstva (tako kot v postopku oddaje javnega naročila), kot licenco, ki naj bi obstajala pred 5. 8. 2026, izpostavlja izključno licenco št. 000989, ki je bila izdana njegovemu pravnemu predniku in v zvezi s katero je Državna revizijska komisija že pojasnila, da ni prešla na izbranega ponudnika. Ker v obravnavanem primeru ni izkazano, da bi obstajala predhodno izdana veljavna licenca izbranemu ponudniku, se navedbe izbranega ponudnika, da lahko skladno s 30. členom ZPCP-2 pride do izdaje nove licence kot zamenjava/nadaljevanje predhodno veljavne licence (čemur gre sicer pritrditi), izkažejo kot nerelevantne za rešitev konkretne zadeve.

V zvezi z navedbami izbranega ponudnika in naročnika, da je izdaja licence (Skupnosti) št. 001112 posledica administrative uskladitve licenčne dokumentacije z izvedenim statusnim preoblikovanjem samostojnega podjetnika, gre še pojasniti, da ZPCP-2 v 30. členu določa, da mora imetnik licence ob spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence, v 30 dneh po spremembi o tem obvestiti izdajatelja licence. Če je sprememba podatkov taka, da zahteva izdajo nove licence s pripadajočimi novimi izvodi, se obvestilo šteje za vlogo za izdajo take nove licence in izvodov licence. Imetnik licence prejme novo licenco s pripadajočimi novimi izvodi ob izročitvi licence, katere veljavnost z izročitvijo preneha.

Citirana določba ureja položaje, ko se spremenijo okoliščine, ki so relevantne za izdajo licence (npr. finančni položaj), pri čemer iz določbe izhaja, da o spremembi podatkov izdajatelja licence obvesti imetnik licence, torej subjekt, kateremu je bila izdana licenca, kar pomeni, da citirana določba predpostavlja, da se imetnik licence ne spremeni. Državna revizijska komisija zato ne more slediti navedbam izbranega ponudnika, da citirana določba ureja (tudi) situacije, ko se spremeni pravna subjektiviteta imetnika licence. Poudariti gre, da pri materialnem statusnem preoblikovanju ne gre zgolj za spremembo firme, temveč podjetje preide s fizične osebe na novo pravno osebo, torej se spremeni nosilec dejavnosti. Tudi če bi bilo treba šteti, da določba 30. člena ZPCP-2 omogoča tudi spremembo imetnika licence in da je posledično treba šteti, da je bila licenca št. 000989 veljavna do njene izročitve ali pa celo do izdaje licence št. 001112, pa gre ponoviti, da licenca št. 000989, ki je bila izdana pravnemu predniku izbranega ponudnika, v okviru statusnega preoblikovanja subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., ni prešla na izbranega ponudnika. Zato izdaja licence (Skupnosti) št. 001112 ne predstavlja zgolj administrative uskladitve licenčne dokumentacije z izvedenim statusnim preoblikovanjem samostojnega podjetnika, kot to zatrjujeta izbrani ponudnik in naročnik, ampak šele ustvarja pravico izbranega ponudnika do izvajanja dejavnosti izvajanja cestnih prevozov.

V nasprotju z mnenjem izbranega ponudnika iz pojasnila OZS, ki ga je pridobila Državna revizijska komisija v postopku pravnega varstva, ne izhaja, da je bil izbrani ponudnik kot univerzalni pravni naslednik subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., v obdobju do zamenjave licence oz. do izdaje licence št. 001112 vključen v neprekinjen licenčni režim opravljanja dejavnosti cestnega prevoza potnikov. Iz pojasnila OZS izhaja, da je izbrani ponudnik dne 22. 7. 2026 vložil vlogo za izdajo nove licence za prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu, skupaj s prilogami, in da mu je bila dne 5. 8. 2026, ker je izpolnjeval vse predpisane pogoje, izdana licenca Skupnosti za dobo petih let. Res je OZS pojasnila, da je veljavnost licence št. 000989 prenehala z dnem izročitve oz. izdaje licence št. 001112, vendar pa to ne pomeni tudi, da se je licenca (Skupnosti) št. 000989, izdana subjektu Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., prenesla na izbranega ponudnika in da je imel izbrani ponudnik na podlagi licence št. 000989 pravico do izvajanja dejavnosti cestnega prevoza potnikov. Izpostavljeno pojasnilo OZS pomeni zgolj, da licenca št. 000989 ni avtomatično prenehala veljati z dnem izbrisa subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p., iz poslovnega registra, kar je tudi skladno z določbami ZPCP-2. V primeru, ko imetnik licence preneha ali je izbrisan iz registra samostojnih podjetnikov posameznikov izdajatelj licence z odločbo prekliče veljavnost licence in jo imetniku odvzame (druga alineja prvega odstavka 32. člen ZPCP-2), kar pomeni, da tudi v primeru izbrisa imetnika licence iz sodnega registra licenca ne preneha veljati samodejno, ampak jo mora izdajatelj licence preklicati. Četudi je bila licenca št. 000989 na dan poteka roka za oddajo ponudb še veljavna, pa njen imetnik (tj. subjekt Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p.) ni več (pravno) obstajal. Tudi sicer v obravnavani zadevi ni ključno, ali je bila licenca št. 000989 na dan poteka roka za oddajo ponudb še veljavna, saj četudi je še bila veljavna, zaradi prepovedi prenosa licenc iz ZPCP-2 ni prešla na izbranega ponudnika.

Ker je že na podlagi navedenega treba pritrditi navedbam vlagatelja, da (tudi ob upoštevanju posledic statusnega preoblikovanja subjekta Turistični prevozi »Labus« – Lapuh Jože, s.p.) niti licenca št. 000989 niti licenca št. 001112 ne omogočata zaključka, da je izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb razpolagal z veljavno licenco za izvajanje prevozov potnikov v cestnem prometu, je Državna revizijska komisija kot nepotrebna zavrnila dokazna predloga vlagatelja, da Državna revizijska komisija za pojasnila, vezana na licence, zaprosi še Gospodarsko zbornico Slovenije (ki ima poleg OZS javno pooblastilo za izdajanje licenc, glej 5. člen ZPCP-2) in da pridobi izpis podatkov, na podlagi katerih bo mogoče ugotoviti, katera licenca je veljala v posameznem časovnem obdobju.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo uspel izkazati, da naročnik v dokumentaciji, ki jo je predložil izbrani ponudnik v postopku oddaje javnega naročila, ni imel podlage za zaključek, da je izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb razpolagal z veljavno licenco za izvajanje prevozov potnikov v cestnem prometu, in posledično za zaključek, da izbrani ponudnik izpolnjuje pogoj za sodelovanje, določen v točki B.III.2.2 b) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, in da je ponudba izbranega ponudnika dopustna v smislu 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Naročnik je s tem, ko je kljub temu, da ni imel podlage za zaključek, da je izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb razpolagal z veljavno licenco za izvajanje prevozov potnikov v cestnem prometu, ponudbo izbranega ponudnika označil za dopustno in izbranemu ponudniku oddal predmetno javno naročilo, ravnal v nasprotju s točko B.III.2.2 b) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji naročila, kot izhaja iz dokumenta *»Odločitev v postopku oddaje javnega naročila«* z dne 10. 8. 2026.

Ker je Državna revizijska komisija že na podlagi obravnave izpostavljenih navedb ugotovila naročnikovo kršitev v postopku oddaje javnega naročila (nezakonito oddajo javnega naročila izbranemu ponudniku), v posledici pa ugodila vlagateljevemu predlogu in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, Državna revizijska komisija preostalih navedb, ki jih vlagatelj podaja v utemeljitev nezakonitosti naročnikovega ravnanja pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika, vsebinsko ni obravnavala, z njimi povezane dokazne predloge vlagatelja pa je zavrnila kot nepotrebne. Obravnava teh navedb na presojo že ugotovljene kršitve (nezakonito oddajo javnega naročila) in posledično na sprejeto odločitev namreč ne bi mogla vplivati.

Z razveljavitvijo navedene naročnikove odločitve se postopek oddaje javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. V zvezi z vlagateljevim predlogom, da se pri ponovnem pregledu ponudba izbranega ponudnika zavrne kot nedopustna, gre pojasniti, da postopek oddaje javnega naročila izvaja in v njem odloča naročnik in ne Državna revizijska komisija. Slednja ima v postopku pravnega varstva zgolj kasatorična pooblastila (in ne reformatoričnih pooblastil), kar pomeni, da lahko naročnikova ravnanja v primeru ugotovljenih kršitev (le) razveljavi, ne more pa namesto naročnika sprejemati odločitev v postopku oddaje javnega naročila (ta odločitev še vedno ostaja v pristojnosti naročnika).

Državna revizijska komisija z namenom pravilne izvedbe postopka v razveljavljenem delu naročnika na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek javnega naročanja s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo ponudb opraviti skladno z določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določili ZJN-3 ter ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj zahteva povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 14.016,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za zahtevek za revizijo v priglašeni višini 3.700 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 2.708,40 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 47 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 34,40 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenih stroškov *»pričnine, izvedenine po odmeri«*, saj ti stroški v zadevnem postopku pravnega varstva niso nastali. Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala priglašenih stroškov za odvetniške storitve za sestavo vloge z dne 8. 9. 2026 (s katero se je opredelil do naročnikovih navedb v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo) in za sestavo vloge z dne 21. 9. 2026 (s katero se je opredelil do navedb izbranega ponudnika), saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v izpostavljenih vlogah niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 16.758,80 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov pravnega varstva zahteva tudi izbrani ponudnik. Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povračilo stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru prispevek izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve ter da posledično priglašeni stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:
Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, v 30 dneh od vročitve te odločitve, in sicer neposredno pisno pri sodišču, po pošti ali po elektronski poti (portal eSodstvo).

Predsednica senata:
mag. Zlata Jerman, univ. dipl. prav.,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:
- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščencu,
- izbrani ponudnik – po pooblaščencu,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:
- v spis zadeve, tu.